

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

προπληρωτέα

Ετήσια Δραχμ. 6
Εξαμηνιαία » 3

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

προπληρωτέα

Ετήσια Δραχμ. 8
Εξαμηνιαία » 4

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἑκαστον στίχον Λεπτά 20
Δικαστικά δι' ἑκαστον στίχον » 12
Ἐκάστη εἰδοποίησις 15 στίχων Δραχμ. 3

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ ὑπευθύνῳ ἐκδότῃ.

Β'. Ἐπιστολὴ χωρικόπαιδος.

Κύριε Συντάκτη

Συνεπὴς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, καὶ πέρνων-
τας θάρρος ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀξιότιμο ἐφη-
μερίδα σου καταχώρισι τῆς πρώτης ἐπιστολῆς
μου, ἔρχομαι διὰ τῆς πιρούσης νὰ σοῦ ἐκ-
θέσω τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἐγέννησεν ἡ προ-
χθεσινή, καὶ μάλιστα ἡ κάμποσαις καιροσκού-
τούφλαις ὁποῦ ἀκολούθησαν ἐτούταις ταῖς ἡ-
μέραις, εἰς ἓνα δάσκαλο καὶ τὸν πιππᾶ τοῦ
χωριοῦ μας. Καθὼς ξέρεις ἐνῶ ὅλοι ἐκαμα-
ρώναντε μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πλού-
σιοι, τὸ πλῆθος τῆς φετεινῆς σταφιδεσοδείας
ὁποῦ τὴν εὐλόγησε ὁ Θεὸς μετὰ τὰ δύο του χέ-
ρια, ἤλθαν δύο τρία σύγγενα, ἐμαυρίσανε τὸν
οὐρανόν, καὶ ἐκόντεψε ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν μας
νὰ μαυροφορέσουμε ὅλοι.

Αὕτῃ ἡ γενικὴ κατῆφεια πολὺ μοῦ ἐκακοφά-
νηκε, διότι εἶμαι σχεδὸν πάντοτε κατηρῆς, λο-
γαριάζωντας τὰς περιπετείας μου καὶ ὅταν
κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ γενικὴ εὐθυμία με παρασύ-
ρη καὶ με κάμῃ νὰ εὐθυμῶ, βέβαια ἐπι-
θυμῶ τοιαύτῃ εὐθυμίᾳ νὰ μὴ με ἀπαιχαιρε-
τήσῃ εὐκολα. Εὐρισκόμενος ὅθεν με τὸν παπ-
πᾶ καὶ δάσκαλο τοῦ χωριοῦ μας οἱ ὁποιοὶ κυτ-
τάζωντας τὸν οὐρανὸ ἐφαινότανε μελαγχολι-
κοί, ὁ μὲν λὲς καὶ ἐδιάβαζε τὸ θαγγέλιο τοῦ
Ἀγίου Πάθους, ὁ δὲ ἄν νὰ ἐδυσκολεύετο νὰ
ἐννοήσῃ κἀνένα μέρος τῆς γραμματικῆς του,
ἠθέλησα βεβιασμένως νὰ ἐπαναφέρω αὐτοὺς
εἰς τὴν πρώτην εὐθυμίαν, ἐλπίζωντας τοιου-
τοτρόπως νὰ ἐξακολουθήσω ὀλίγο ἀκόμη τὴν
εὐθυμίαν μου. Τί ἐπάθετε λοιπὸν, τοὺς λέγω,
καὶ με μίας ἐσκουτουφλιάσατε; τάχα εἴσαθε
ὕποχρεωμένοι νὰ κολακεύετε τὴν σκέπασιν ἐ-
κεινῶν ὁποῦ δὲν ἐρτίσανε ὀπήτια, καὶ νὰ
σκουτουφλιάζετε ὅταν αὕτῃ μαυρίζῃ, νὰ εὐθυ-
μῇτε δὲ ὅταν γελά καὶ λάμπῃ; γὰρ με δὲν
κυττάζω τὸ γύρο μου γιὰ νὰ γελάσω ἢ νὰ
κλάψω κατὰ τὴν ἀπεθμία καὶ τὴν ὀρεξί τῆς
ἀτμοσφαίρας ἢ τῆς Γῆς, ἐγὼ δὲν γελῶ
καὶ δὲν κλαίω παρὰ ὅποτε μοῦ τὸ λείει ἡ καρ-
διά μου. Ἀποφασίζετε νὰ γελάσατε λοιπὸν μα-
ζύ μου, διότι ἐγὼ δὲν θὰ σὰς κάμω ποτὲ τὴν
χάριν νὰ κλάψω μαζύ σας δι' ὅσον καὶ ἂν σκου-
τουφλιάζῃ ὁ οὐρανὸς καὶ σεῖς ἢ ποῦ τὸν μιμεῖ-
σθε. Ἀλλὰ ὁ ἀστεϊσμός μου δὲν ἔκαμε κα-
νένα ἀποτέλεσμα εἰς ἐκείνους, οὔτε εἰς ἐμέ
τὸν ἴδιο ἠμπόρεσε νὰ παρατείνῃ τὴν καλοδια-
θεσίαν ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἔδωκε ἀφορμὴ εἰς
τοὺς δύο λογογράμματολογιώτατους νὰ με ἐμ-
βάσαν εἰς τὰ βιβλία ὁποῦ δὲν ἠμπόρεια νὰ
κολυμβήσω, καὶ με ἐπνίξανε μέσα εἰς λογα-
ριασμούς καὶ σχέψαις ὁποῦ ἂν δὲν με βοη-
θήσῃ ὁ καιρὸς νὰ ταῖς ἐγγάλω ἀπὸ τὰ κε-
φάλαια μου, πολὺ φοβοῦμαι ὅπως θὰ με κάμουν
νὰ μοῦ λείψῃ διὰ πάντοτε ἐκείνη ἡ ὀλιγὴ εὐ-
θυμία ὁποῦ κάποτε μοῦ ἐβαλίσανε τὴν ψυ-
χή. Πρῶτος ὁ σιόρις δάσκαλος με ἓνα πε-

ριγελαστικὸ ὕφος ἀρχινάει ἄν νὰ ἤθελε νὰ
μοῦ κάμῃ μάθημα, λέγωντας· «Μόνος ὁ χοί-
ρος, ὁ ὄνος, τὸ ζῶον ἐν γένει, ἐγεννήθη ὑπὸ
τῆς φύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀνυ-
ψοῖ τὸ βλέμμα ὑπεράνω, ἢ νὰ τὸ ἐκτείνῃ
πέραν αὐτοῦ· δὲν βλέπει παρὰ ὅ,τι εἶναι ὑ-
ποκάτω ἀπὸ τὴν μύτην του, τὸ παρὸν, τὸ ἐ-
νεστός. Ὁ ἄνθρωπος ἀπ' ἐναντίας, πλασθεὶς
ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων ὁρθὸς καὶ
ἔχων εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς, προορισμὸν ἔχει νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ἐμ-
προσθεν καὶ μακρὰν αὐτοῦ κείμενα, νὰ βλέ-
πῃ τὴν ὁδὸν ἣντινα θὰ διέλθῃ· διότι ὀφείλει
νὰ μὴ ἐπαναπαύηται καὶ χαμαρώνῃ τὸ ση-
μερινόν, τὸ παρὸν, τὸ ἐνεστός, ἀλλὰ τὸ μέλ-
λον αὐτοῦ, καὶ τὸν προορισμὸν του· νὰ μὴ
ἐσταθμεύῃ ἀναπαύμενος ὅπου ἵσταται· ἀλλὰ
ἐβολιδόσκοπῶν τὸ πέλαγος τῆς σταδιοδρομί-
ας του νὰ κανονίζῃ τὴν πορείαν του εἰς τὸν
ῶστε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ νὰ δύ-
ναται νὰ προέλθῃ εἰς τὰ καλὰ προσόδων
καὶ τελειοποιούμενος ὅπως μὴ ναυαγήσῃ ἐπὶ
τῆς ψάμμου.

Τοιαύτης οὔσης τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἄν-
θρώπου, καὶ τούτου ὑπὸ τοιούτων ἀναγκῶν τοῦ
καθημερινοῦ βίου πάντοτε περιστοιχουμένου,
ὡς θέλεις νὰ εὐθυμῶμεν ἔχοντες νὰ φά-
γωμεν σήμερον, ἐνῶ διὰ τῶν ἐπικειμένων
ἔργων βλέπομεν κινδυνεύοντα τὸν σταφιδό-
καρπον ἐξ οὗ θὰ συντηρηθῶμεν μέχρι νέας
εἰσοδείας; ἢ ὑποτιθεμένου ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχο-
μεν νὰ φοβηθῶμεν ἐκ τῆς ἀπωλείας ταύτης,
θὰ ἡμεῖς τόσο ἐγωῖσται καὶ ἀπαθείς εἰς
τὴν συμφορὰν τοῦ πλησίον ὥστε νὰ ἀδιαφο-
ρῶμεν καὶ ἀμεριμνῶμεν ὀρῶντες ἐπικειμένην
τὴν ἀπώλειαν τῶν κόπων, ἐξόδων καὶ πά-
σης ἐλπίδος τοῦ μέλλοντός του; ἄλλως δὲ
τούτου πάσχοντος, κατ' ἀνάγκην δὲν θὰ πά-
θωσι καὶ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα πολὺ ἢ
ὀλίγον, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκ τῆς ἀ-
νεχειας αὐτοῦ;

Ἀλλοίμονον ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, μὴ ἀποβλέ-
πων εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ τὰ πάντα περιο-
ρίζων ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τοῦ ἐνεστώ-
τος καὶ τοῦ μικροῦ ἐγωῖσμοῦ του, περιορί-
ζετο μόνον περιποιούμενος τὴν θέσιν εἰς τὴν
εὐρίσκεται, καὶ μὴ βαίνων, κατὰ τὸν προ-
ορισμὸν του, εἰς τὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ μεγά-
λην ὁδὸν τῆς προόδου· ὁ τοιοῦτος οὐ μόνον
δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ σταθῇ εἰς τὴν θέ-
σιν του, καθ' ὅσον οἱ ὀπίθεν αὐτοῦ, κατὰ τὸν
φυσικὸν νόμον τῆς προόδου, ἐρχόμενοι ἤθε-
λον τὸν συντρίψῃ μὴ προχωροῦντα, ὅπως τὸν
καταστήσωσιν ἐκποδόν, ἀλλὰ καὶ ἂν παρὰ
τὸν κανόνα ἤθελε μείνῃ εἰς τοὺς πόδας του δὲν
ἠδύνατο εἶναι ἐπὶ τέλους νὰ σκίψῃ τὸν
λάκκον του· ἐκεῖ ὅπου ἐκ γενετῆς εὐρεθῇ καὶ
ἠδύνησε τὸν καιρὸν του σπέρνων φασόλια ὅ-
πως ὡς ζῶν τὴν ἐφήμερον ἀνάγκην μόνον
ἐκυτοῦ ἀναπληρώσῃ μὴ προνοῶν περὶ τῶν

περιπετειῶν τοῦ μέλλοντος καὶ περὶ τῶν
ὁμοίων του. Ὁ κανὼν τῆς φύσεως τοῦ ἄν-
θρώπου εἶναι ἡ φροντίς τοῦ μέλλοντος, ἢ
τις ἐστὶν ἡ πρὸς τὰ πρόσω πρόσβασις. Ὁ ἄν-
θρωπος βλέπει ἐμπρός, ποῦ βαίνει, καὶ οὐ-
χι χαμαὶ ὅπου ἵσταται· ὁ κανὼν δὲ οὗτος
ὁ εἰς τὸν κατ' ἄτομον ἄνθρωπον ὕριστάμε-
νος, εἶτι μᾶλλον εἰς τὸν ἐν γένει ἄνθρωπον,
ἐξ οὗ ἀποτελοῦνται αἱ πολιτεῖαι, τὰ ἔθνη.
Ἀπαιτεῖ αὐστηροτέραν ἐφαρμογὴν, ὡς εἶτι
μᾶλλον τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀπομακρύνσεως ἐπι-
φερούσης ἀσυγκρίτως μείζονας καὶ σημαν-
τικᾶς συνεπειας. Ὡς τὸ ἄτομον παθαίνει καὶ
ἐν τῇ μέσῃ ἢ τῇ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ-
λικία εὐρίσκεται ἀσθενισμένον, πτωχόν, ἐγκα-
ταλειμμένον, ἐὰν ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ δὲν
ἀποβλέψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν προόδόν του,
οὕτως αἱ πολιτεῖαι καὶ τὰ ἔθνη μαρτυροῦ-
νται ἐν τῇ στασιμότητι καὶ φθίνουσιν, ἂν οὐ-
δόλως τὸν κανόνα τῆς προόδου ἀκολουθοῦν-
ται καὶ τὴν ἐμπροσθεν αὐτῶν διεκχευαγ-
μένην μεγάλην ὁδόν, οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθεν
αὐτῶν ἡρακλείους ἄλμασι προχωροῦντας φι-
λοτιμούμενα νὰ μιμηθῶσι κατὰ τὰ ἐνόντα,
περιορίζονται εἰς τὸ νὰ καλλιεργήσωσι τὰς
ῥάτσας τῶν κοκκινολοῦλων τῶν ἡ πῶς ν' ἐξ-
ομοιωσῶσι τοὺς πέποντας μετὰ τὰς κεφαλὰς των.
Ὡς παραδείγματος χάριν, σφετερισθέντος
τινὸς τὴν πατρικὴν ἐνός ἀτόμου κληρονομίαν,
ὁ στερηθεὶς ταύτης δύναται νὰ τὴν ἐπανα-
κτήσῃ ποτὲ ἐὰν περιμένῃ νὰ ἔλθῃ τὸ δί-
κην εἰς τὸν τόπον τοῦ μοναχόν του, καὶ με-
τοιαύτην πεποιθήσιν χάνει τὸν καιρὸν του ἐ-
ξοδεύμενος εἰς διασκεδάσεις καὶ τρυφάς; ὁ
τοιοῦτος ὅπως διεκδικήσῃ τὸ δικαίον του δὲν
ὀφείλει ἀποβλέπων εἰς τοῦτο νὰ καταφρο-
νήσῃ τοῦς ἐφημέρους κόπους καὶ στερήσεις
ὅπως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καὶ ἀναγκαίας
οὐδ' ἀπάνης ἀναγκάσῃ τὸν σφετεριστὴν νὰ ἀπο-
δώσῃ ὅ,τι δὲν τῷ ἀνήκει; προσομοίως
καὶ πολιτεῖαι, τὰ ἔθνη, τὰ ὑπὸ τρομερὰς
καταγίδος ὀπισθοδρομήσαντα, καὶ περιορι-
σθέντα εἰς πνιγνὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ σπιθαμι-
αῖον χώρον, δύναται ἐν τῇ ἀπραξίᾳ αὐτῶν νὰ
περιμείνωσιν ἄλλο ἢ τὸν δι' ἀσφυξίας θάνα-
τον; Ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω ἡ ὁμοί-
ότης τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς
εὐπραγίας ἢ δυσπραγίας τῶν ἀτόμων πρὸς
τὰ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους, μετὰ πα-
ρέσυραν εἰς τὸ νὰ πεσω ἀπὸ τὸ ἄτομον εἰς
τὴν πολιτείαν. Τούτου ὁμως συμπεσόντος
ὀφείλω, πρὸς διευκρίνησιν τῆς ἰδέας μου, νὰ
προσθέσω ὅτι ἂν εἰς τὸ ἄτομον δύναται νὰ
ἐπέλθῃ σχετικῶς πρόοδος διὰ τῆς κη-
ραγωγίας ἢ καλλιτεχνίας εἰς τὴν πολιτείαν
καὶ εἰς τὸ ἔθνος δὲν δύναται ποτὲ νὰ μὴ
ἐπέλθῃ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῷ ἔθνει
ἐὰν οἱ πολιτευόμενοι δὲν ἔγνων ὡς σταθε-
ρὸν καὶ ἀπαρασάτον κανόνα τὴν κατὰ τὰ ἐν-
όντα προπαρασκευὴν, ἔστω καὶ κατὰ μικρόν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 544164.0068

αὐτῶν μέσων δι' ὧν δύνανται νὰ καταστήσωσι τὴν πολιτείαν σεβαστὴν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ νὰ προχωρήσωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐημερίας των πρὶν ἢ ἐπέλθῃ χειμῶν καὶ καταιγίς καὶ καταλάβῃ αὐτὴν ἀστεγὴν καὶ ἀνυπόδητον ἐν ὑπαίθρῳ.

Ἰδοὺ φίλε μου τὸ διατὶ δὲν εὐθυμῶ βλέπων τὴν κακοκαιρίαν, καὶ τοι δὲν ὑστεροῦμαι σήμερον.

Ἐκαμα τὸν σταυρόν μου πῶς ἐξεμπερδεύσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πολυλογίαν τοῦ εὐλογημένου δασκάλου τοῦ χωριοῦ, ὅτε ὁ παππᾶς ἄν νὰ ἤθελε νὰ βάλῃ λόγον πιάνει τὴν κλονὰ τοῦ δασκάλου καὶ τὴν τραβάει παρεμπρὸς καὶ πλέων ὑψηλά. «Ὁφείλω καὶ ἐγὼ παιδί μου, μοῦ λέγει, νὰ ἐπιλέξω εἰς ὅσον ὁ δάσκαλος ἀξιολόγησας εἶπεν· ὅτι ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη διὰ τὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ μεγάλην ὁδόν, πάντοτε εἰς τὴν ἄκραν ταύτης τί βλέπει; βλέπει ἐν τελευταίον ἄκρον περιστοιχίζον αὐτὴν, τὸν οὐρανόν, πῶς αὐτοῦ; ὁ οὐρανὸς εἶναι τόσον ὑψηλὰ πῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου μας τὸν ξανοίγουμεν μακρόθεν οἶονε φυτευμένον εἰς τὴν ἄκραν τοῦ αὐτοῦ δρόμου; Ναι μὲν τὸ τοιοῦτον ἔχει τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν, ἀλλὰ ἡ φύσις ἔχει τὸν Ποιητὴν τῆς. Ὁ Ποιητὴς οὗτος διέταξεν οὕτω τὸ πρᾶγμα, ὅπως κατὰ πᾶσαν στιγμήν καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα ὑπενθυμίζῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ὀφείλει νὰ προχωρῇ καὶ μὲν, ἀλλ' ὅτι δι' ὅσον καὶ ἂν προχωρῇ, καὶ εἰς οἵανδήποτε διεύθυνσιν τραπῇ, τελευταίον θὰ ἀφίχθῃ ἐκεῖ, ὅπου ἄνθρωπίνως μᾶς φαίνεται ἀδύνατον· τούτεστιν εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὅντινα ἡ πρόνοια ἡ ὁδότης μέχρις ἡμῶν νὰ χαμηλώσῃ, ὅπως ἐν αὐτῷ μᾶς εἰσαγάγῃ, καὶ ἐπομένως νὰ μᾶς ἐπιδείκνυῃ, ὅτι ἡ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ πορεία ἐκάστου ὀφείλει νὰ ᾔσῃ τοιαύτη, ὥστε εἰς τὸ τέλος τῆς νὰ εὐρεθῶμεν εἰς κατάστασιν νὰ μὴ αἰσχυνοῦμεν ὅπως κρούσωμεν τὰς πύλας τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας, καὶ μὴ ταφῶμεν ἐξωθεν αὐτῶν μὴ ἀξιοθάνοντες μετὰ τὴν πολλοὶνον μακρὰν ὁδοπορίαν νὰ ἀναπαυθῶμεν καὶ ἡσυχάσωμεν. Ἄρα ἐκάστη πράξις, ἐκαστὸν βῆμα τοῦ ἀτόμου, τῆς πολιτείας, τοῦ ἔθνους, ὀφείλει νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ δικαίου. Ἐὰν μὴ ἐπὶ τῶν δύο τούτων σιδηροελασμάτων ἐρείδεται, ἡ πρόδοσις τῶν ἔθνων καὶ τῶν ἀτόμων, ἡ ἁμαξὰ τῆς προδόσεως των θέλει παρεκτρεπομένη συντρίψῃ σὺτὰ εἰς τὴν ἀβυσσον.»

Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθεια, συντάκτη μου, αὐτὴ ἡ δευτέρα δόσις τοῦ κινίνου, μοῦ ἐπέρασε τὸν πονοκέφαλον ὅπου μοῦ ἐφαίνοντο πῶς μοῦ ἐπροξένησεν ἡ πολυλογία τοῦ δασκάλου τοῦ χωριοῦ, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔχουν μεγάλο δίκαιον καὶ οἱ δύο τους, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ προσπαθῶ ὅσον ἔχω, ἐννοεῖται, νὰ κυττάζω καὶ τραβῶ ἴσια πέρα ἐκεῖ ὅπου βγάνει ὁ δρόμος μου.

Δημοτικά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 44η. (15 Ἰουνίου 1871)

τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ζακυνθίων.

ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως τῶν πρώην Ἐπιτροπῶν τοῦ θείου Ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὁ Κύρ. Δήμαρχος ὁλαμβάνων ἀφορμὴν, λέγει, ἐκ τοῦ ὑπὸ σκέψιν ζητήματος ἐπικαλοῦμαι τὴν καὶ εἰς τοὺς ἐνταῦθα θείους Ναοὺς ἐφχρυσίαν τοῦ Νόμου περὶ ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, τούτεστι τὴν τακτικὴν καὶ ἐτος ἐπιψήφισιν προϋπολογισμοῦ καὶ ὑποβουλίου, ἵνα οὕτω τακτικῶς κανονίζωνται τὰ ἐξόδα τοῦ θείου Ναοῦ καὶ ἀποδίδῃ εὐχερὴς ἡ ἐξέλεξις ἐκάστης διαχειρίσεως.

Μετὰ διαφόρους παρατηρήσεις καὶ συζητήσεις ἐκ μέρους τῶν Κ. Κ. Συμβούλων καὶ ἀναπτύξιν τοῦ ζητήματος, τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνετο.

4. Νὰ προσκληθῶσιν ἅπαντες οἱ νῦν ἐπιτροποί

ἵνα προσαγάγωσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τοὺς λογαριαμοὺς τῆς διαχειρίσεως των μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου ε. ε. καὶ τοῦτο μέχρι τέλους Αὐγούστου τὸ βραδύτερον. Τοὺς λογαριαμοὺς τούτους θέλει ἐξελέγξῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἐκάστου Ναοῦ, ἐκλεχθσομένων παρὰ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, οἵτινες θέλουσιν ὑποβᾶν εἰς αὐτὸ τὰς ἐκθέσεις των πρὸς ἔγκρισιν.

2. Νὰ συντάξωσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων ἀπὸ 1 Αὐγούστου ε. ε. μέχρι 31 Ἰουλίου 1872 καὶ νὰ προσαγάγωσιν αὐτὸν εἰς τὴν Δημαρχίαν μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τὸ βραδύτερον εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

3. Ἡ Δημαρχία θέλει τοιχοκολλήσῃ τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκείων Ναῶν ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐβδομάδας, ἥτοι μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς 25 Ἰουλίου πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνοριτῶν, ἐκαστος τῶν ὁποίων δύναται εἰς τὸ διαστήμα τοῦτο νὰ ὑπεβάλλῃ εἰς τὴν Δημαρχίαν ἐπὶ ἀσήμου χάρτου τὰς παρατηρήσεις του.

4. Παρελθούσης τῆς ἀνω προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου, τὸ Συμβούλιον θέλει ἐξετάσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τοὺς ἀνω προϋπολογισμοὺς.

5. Ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου οἱ ἐπιτροποὶ δὲν θέλουν ἐνεργῇ οὐδεμίαν δαπάνην μὴ περιλαμβανομένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἄνευ ἐδικῆς ἀδείας τοῦ Δημ. Συμβουλίου.

6. Οἱ ἐπιτροποὶ ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τόσον τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν καθὼς καὶ τὰς ἀδείας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐκτάκτων δαπανῶν, σημειοῦντες ἐπὶ ἐκάστης δαπάνης τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κατόπιν θῆεν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον ἀνέβηκε τὴν ἐπὶ τῆς ἐξελεγεύσεως τῆς ἡμετέρας διαχειρίσεως τοῦ θείου Ναοῦ ἁγίας Τριάδος ἀπόφασίν του.

Εἶτα ἐπεψηφίσαντο τὴν δαπάνην δραχ. 9,40 πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνταῦθα ἐλθόντος προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Ἰθάκης πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐδικῶν παρέδρων.

Παρεδέξατο ἐπίσης τὴν δαπάνην ἐνὸς δικηγόρου (καρτούτζου) ἐλαίου ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν καὶ ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀδικρίτως διὰ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ποιητοῦ ὠρολόγιον. τῇ προτάσει δὲ τοῦ Κ. Δημάρχου παρεδέξατο ὡσαύτως ὅπως συσταθῇ πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα Συμβούλου τοῦ θείου Ναοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου ἵν' ἀναλαβῶσι τὸν φωτισμὸν τοῦ παρὰ τῷ ῥηθέντι θείῳ ναῷ ὠρολογίου, καὶ ἐκτελέσωσιν ἐπισκευὰς τινὰς, ἀναγκαίας εἰς αὐτό.

Μετὰ ταῦτα κατὰ πρότασιν τοῦ Κ. Δημάρχου τὸ Συμβούλιον ἐπεψηφίσαντο τὴν δαπάνην μέχρι 600 δραχμῶν πρὸς μεταφορὰν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα τῶν ἐνταῦθα ἐναπομεινασῶν καὶ στερουμένων μέσων κρητικῶν οἰκογενειῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 45η. (19 Ἰουλίου 1871).

Ὁ Κύριος Δήμαρχος ἐπληροφόρησε τὸ Συμβούλιον ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν ΥΠΓ. Νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν Δήμων Ζακύνθου, ἡ ὑπὸ τοῦ 2ου ἁρθροῦ τοῦ ἰδίου Νόμου ἀποβλεπομένη Ἐπιτροπὴ, αἰτήσασα καὶ λαβοῦσα κατάλογον ὧν τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων, πληροφορηθεῖσα δὲ περὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ Ὀρφανοτροφείου ἀπαντωμένων μέχρι τοῦδε ἐξόδων, προσδιώρισε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὰς ἐγχωρίους προσόδους, τὸν φόρον ὑδραγωγείου, τὰ ἐνοίκια τῆς ἀγορᾶς, τὰ ἐνοίκια τοῦ ἀλατοπηγείου, τὰ ἐνοίκια τοῦ ἄλλοτε Φόντεγου ἄρτι μεταποιηθέντος.

Ὅτι τοῦτο εἶναι μέτρον προσωρινόν, καὶ ἂν αἰρηθεῖσαι πρόσδοσι δὲν ἐπαρκῶσι, δικαιούται ὁ Δήμος νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλας προσόδους τῆς Ἐπαρχίας. Ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἀνωρρηθεισῶν προσόδων περιέρχεται ἐφεξῆς εἰς τὸν Δήμον Ζακυνθίων. Ἀνέγνω δὲ καὶ τὴν σχετικὴν τῆς Ἐπιτροπῆς πράξιν.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐγκρίνον τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Δημάρχου ὑποβληθέντα, ἀπεφάνετο ἵνα τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι τὰ εἰρημένα ἀγαθοεργὰ καταστήματα Ἀδελφάντων ὑποβᾶν ἐπὶ λεπτομερῆ ἐκθέσιν περὶ τῆς ἀναγκαίας πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν δαπάνης ὅπως τὸ Συμβούλιον ὀρίσῃ τὰ βάρη.

Ἀκολουθῶν ὁ Κύρ. Δήμαρχος ὑπέβαλεν ὅτι συν-εσκέφθη μετὰ τῆς τῶν ἐσπέρων τῆς οἰκο-πνευματικῆς ἐταιρίας συστάσεως ἐπιτροπῆς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ κτιρίου αὐτῆς ἐνθα μέλλει ν' ἀνεγερθῇ τὸ θέατρον· ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ λα-

βοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ἐκτίμησιν, πρὸς δὲ ἀποβλέψασα εἰς τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν τὸ ἐν λόγω κτίριον θέλει χρησιμεύσῃ, προσδιώρισε πρὸς τὴν ἐταιρίαν ὀφειλόμενον ποσὸν εἰς Δραχμὰς 9540 1/2 ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς 954 3/8 μετοχὰς τῶν μετόχων τῆς ἐταιρίας, ὑπολογιζομένης ἐκάστης μετοχῆς ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτιρίου εἰς δραχ. 40, καὶ ταῦτας πληρωτέας ἀτόκως εἰς προθεσμίαν 3 ἐτῶν κατ' ἐτησίαις δόσεις· προέτεινε δὲ ὁ Κύρ. Δήμαρχος ἵνα τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν συνολογίαν τοῦ σχετικοῦ Συμβολαίου.

Τὸ Συμβούλιον παραδεχθὲν παμψηφεί τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Δημάρχου, παρέσχεν αὐτῷ τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ συνολογήσῃ τὸ συμβόλαιον συμφώνως πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1872 κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὁποίου νὰ παραδεχθῇ κοινὸν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ τῶν Δρ. 9540 1/2 ἀφαιρουμένων τῶν ὧν θὰ λάβῃ ὁ Δήμος διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν παραχωρηθείσας καὶ τυχὸν παραχωρηθησομένας μετοχὰς, καθὼς καὶ τοῦ μερίσματος ἀνήκοντος εἰς τὰς αὐτὰς μετοχὰς ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἄλλης περιουσίας τῆς διαλυθείσης Οἰνοπν. Ἐταιρίας.

Εἶτα ὁ Κύρ. Δήμαρχος ἐπληροφόρησε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐπιστάσης τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Γαῖτα Ἀδρακτὰ προικοδοτούμενον κοράσιον, προητοίμασε τὴν δέουσαν διακήρυξιν, ἣν ἀνέγνω.

Ἀκολουθῶν τὸ Συμβούλιον ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Παροικιαγογείου νὰ συνολογήσῃ δάνειον ἐκ 4,000 δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν ἀφαιρουμένων μισθῶν, καὶ ἄλλων κατεπειγουσῶν ὀφειλῶν, ἀπορρῶνθεν συνάμα ἵνα ἡ ῥηθεῖσα Ἐπιτροπὴ περιφύσῃ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἕτερα ἐξόδα τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς μονῆς εἰς μέτρον συνάδον πρὸς τὴν πραγματικὴν χρηματικὴν κατάστασιν τοῦ Καταστήματος.

Μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδότησε τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ θείου Ναοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βιδάλε νὰ ἀπαντήσωσι τὴν δαπάνην μέχρι Δραχ. 250 πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ῥηθέντος θείου Ναοῦ, τῶν παρακειμένων οἰκιῶν του καὶ τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος παρεκκλησίου τοῦ προφήτου Ἠλίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 46. (24 Ἰουλίου 1871)

Ὁ Κύρ. Δήμαρχος ὑποβᾶν ἔγγραφα τῆς Βασιλικῆς Νομαρχίας, δι' ὧν ἀναγγέλλονται τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐνταῦθα Δήμους χορηγητέα βοηθήματα διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα, καὶ ὅτι ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ζακυνθίων ἀπονέμονται Δραχ. 20 ἀνὰ μῆνα, προέτεινεν ἵνα αὗται προστεθῶσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῆς διευθυνούσης ἡδὴ τὸ Σχολεῖον τῶν κορασιῶν Δημοδιδασκαλίσσης, καθ' ὅσον αὕτη, πρωτοβάθμιος οὖσα, δικαιούται ἀνωτέρας μισθοδοσίας τῶν 60 Δραχμῶν αἵτινες ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὤρισθησαν πρὸς μισθοδοσίαν τῆς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διευθυνούσης τὸ αὐτὸ Σχολεῖον τριτοβάθμιος Κ. καὶ Κοπίδου.

Τὴν πρότασιν αὐτὴν τὸ Συμβούλιον παρεδέξατο παμψηφεί.

Παρεδέξατο ὡσαύτως τὴν πληρωμὴν Δραχμῶν 18, 67 ἐξόδον ἀπαντηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρ. Δημαστονύμου πρὸς ἀπέλασιν φαυλοβίων καὶ σκανδαλωδῶν κοινῶν γυναικῶν. Ἐπίσης τὴν πληρωμὴν Δραχμ. 26, 20 πρὸς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας διὰ τὸν ῥηθέντα λόγον.

Ὁμοίως παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν Δρ. 142, 21, ἀπαντηθὲν ἐξόδον διὰ τὴν εἰς Ἄμμον μεταφορὰν τοῦ ὕλικου τοῦ Σφαγείου καὶ ἐτέρων Δρ. 47 καὶ 36 ἀπαντηθεισῶν πρὸς κατασκευὴν περιφραγμάτων εἰς τὸ κρεωπωλεῖον καὶ τραπεζεῖον τοῦ Ἀγορανομείου.

Εἶτα παρεδέξατο αἴτησιν τοῦ κ. Διονυσίου Λαμπύρη ἵνα χορηγηθῇ αὐτῷ προθεσμίᾳ ὥπως πληρωθῇ τὸ πρὸς τὸν Δήμον ἀνήκον δικαίωμα ἐκ τοῦ λαχείου εἰς 8 ἔθeses τὴν εἰς Γεφύρι νεόδμητον οἰκίαν του ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου, ἂν ἡ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπορρῶνθεν Ἐπιτροπὴ δικαιούται καὶ ἐκ τῶν ἐκλογικῶν ἐσόδων.

Ἀκολουθῶν ἐπαράγγειλε πείσασιν τῷ Κ. Δημάρχῳ μέχρι Δρ. 400 πρὸς ἀνάντησιν τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐκτύπωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ προτάσει τοῦ κ. Προέδρου εἰπόντος ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξαντλεῖται διὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ κα-

τά καιρούς ψηφισθεισών δαπανών, απέναντι των οποίων όμως έγιναντο εισπράξεις υπέρ τας προϋπολογισθείσας, το Συμβούλιον παρεδέχθη την μεταφοράν εις το αποθεματικόν κεφάλαιον του εν άρθρῳ 2ῳ «χρεωλύσιον του συνομολογηθησομένου δανείου πρὸς ανέγερσιν Δημοτικοῦ Θεάτρου» πρὸς τῶν δραχ. 6,000.

Εἴτα παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν δραχ. 6 ἀνάλογον μερίδιον τοῦ Δήμου διὰ τὸ ἀντίτιμον τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1867 ἀποσταλείσης εἰς τὸ ἐνταῦθα Τελωνεῖον πρὸς σφράγισιν τῶν ζώων σφραγίδος.

Ἀκολουθῶς παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν δραχ. 42 ἀπαντηθεισῶν ὑπὸ τοῦ εἰς Κρήτην μετενεγκόντος τοῦ ἐνταῦθα ἐναπομειναντὸς Κρήτας πλοιάρχου, δι' ἄρτον καὶ ἕτερα τροφίμα, ἅτινα ἐχορήγησε κατὰ τὸν διάπλουν εἰς τοὺς ἀπολύτως στερουμένους ἐκ τῶν αὐτῶν Κρητῶν.

Ἐπὶ τέλους τὸ Συμβούλιον ἐνετείλατο τὴν παραπομπὴν πρὸς τὸν Δημοτικὸν Σύμβ. Κύρ. Εὐστάθιον Μαυροπόδην, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ Κ. Ἰωάννου Χαλικιά ἐξακολουθούσης ἀνταλλαγῆς κτημάτων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παρθενωγείου τῶν Ἀγίων Νικολάου καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς περὶ καθάρσεως τῶν ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προελεύσεων εἰς τὸ ἐν Ἀθῶν Λοιμοκαθαρτήριον, ἀπεύδομεν ἤδη νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1867. Β. Διάταγμα, ὅπερ καταχωρίζεται κατωτέρω καὶ οὐ συνιστῶμεν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν εἰς ἀπάσας τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τὴν ἀκριβὴ ἐφαρμογὴν. Πρὸς δὲ ἐντελλόμεθα ὑμῖν νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὑγειονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ἀκριβὴ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων περὶ τὴν εἰς τοὺς λιμένας προσόρμισιν τῶν πλοίων καὶ ὁμιολίων.

Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ περὶ κανονισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Β. βασιλείου Β. Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1845 κελεύει ῥητῶς, ὅτι «Ὅλα τὰ πλοῖα ἀφ' οἷον οὐδέποτε τόπου καὶ ἀν' ἐρχονται, θεωροῦνται ὡς ὑπὸ καθάρσιν ὄντα, μέχρις οὐ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ διάστημα διατηροῦνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις, οἱ δὲ παραβαίνοντες αὐτὰς τιμωροῦνται κατὰ τὸν ὑγειονομικὸν Νόμον».

Ἐπειδὴ ὁμολογουμένως ἡ νόσος χολέρα ἐνέσκηπεν εἰς τὰ περὶ τὴν Ἀζοφικὴν μέρη καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ τοὶ ληφθέντων ἀρμοδίως τῶν προσηκόντων μέτρων πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ καθάρσιν τῶν ὑπόπιων προελεύσεων, οὐχ ἦτον παραγγέλλομεν δι' ὑμῶν τοῖς ὑγειονομικαῖς ἀρχαῖς, ἵνα, καὶ ἀφοῦ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς τῶν ἐξωτερικῶν ἀρχῶν ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, ἐξετάζωσι διὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ λεπτομερείας τοὺς ἐν τοῖς πλοίοις καὶ παρατηρῶσιν ἀκριβῶς μὴ τοὶ τυχόν ἡ νόσος ὑποκρύπτεται λεληθότως παρ' αὐτοῖς, τότε δὲ μόνον νὰ δίδωσιν εἰς τὰ πλοῖα τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1845 ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν πεισθῶσιν ἀδιατάκτως ἐκ τῶν ἰδίων ἐρευνῶν, ὅτι ἡ προέλευσις εἶναι καθαρὰ κατὰ τὴν πιστοποίησιν.

Πεποιθήμεν, ὅτι θέλετε ἐκτελέσει διὰ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν τὰς παραγγελίας ταύτας μετ' ἀκροῦ ζήλου καὶ προσοχῆς ἀόκνου, καθόσον πρόκειται περὶ τῆς δημοσίας τοῦ τόπου ὑγείας.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 19 Αὐγούστου 1871.

Ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Κ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ «Κλειὼ» τῆς 21 λήγοντος ἀναγγέλλει τὰ ἑξῆς:

«Ἀξιόσεβαστος φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Φλωρεντίας περὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος τὰ ἑξῆς, ἀληθῶς λίαν παράδοξα.

«Ὅτε ἀνέγνων ἐσχάτως εἰς ἐφημερίδα τινὰ τῶν Ἀθηνῶν ὅτι σύμπας ὁ ἰταλικὸς τύπος πραγματευέται καὶ συζητεῖ τὸ Λαυριωτικὸν ζήτημα, ἐφάντασθον ὅτι εὐρίσκομαι ἐν Πεκίνῳ καὶ οὐχὶ ἐν Φλωρεντίᾳ. Νομίζω ὅτι ἀναγινώσκετε τακτικῶς τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, τοῦλάχιστον τὰς σπουδαιότερας τούτων. Σὰς ἐρωτῶ ἀπηντήτα ποτὲ ἄρ' ἔθρονον περὶ Λαυρίου; Ἰσως ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Κίνας περὶ τῶν λαυριωτικῶν ἐκβολῶν, τὸ ἀληθές ὅμως εἶναι ὅτι ὁ τύπος ὁ ἰταλικὸς μέχρι τοῦδε παρήλθεν ἐν σιγῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ἢ τὸ πολὺ ἀρκεῖται μεταγράφων, λόγῳ ἀπλῆς πληροφόριος, ὅσα ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸν «Γερμανικὸν Παρατηρητήν».

«Οἱ ἱταλοὶ, μεθ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν φαντασίαν τῶν, δὲν ἐξάπτονται εὐκόλως, ἀπέδειξαν δὲ ἐν πολλοῖς ὅτι εἶναι σκεπτικώτεροι καὶ φρονιμώτεροι τῶν Γάλλων. Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις οὐδέποτε ἀπέδωκε μεγάλῃν σημασίαν εἰς τὸ Λαυριωτικὸν ζήτημα ἐννοῶ δηλαδὴ νὰ εἴπω οὐχὶ ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κ. Σερπιέρη, ἀλλ' ὅτι τὸ Λαυριωτικὸν ζήτημα θεωρεῖται ἐνταῦθα ὡς ὅλος δευτερεύον καὶ ἐπιδεκτικὸν ἐπισκευῆς τινος λύσεως διὰ τῶν συνήθων διπλωματικῶν μέσων. Ὁ προϋπάρχων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, Βισκόντις Βενόστα, εἶναι εἰς τὴν συνειστώσειν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νέας γενεᾶς ὡς ἐκ τοῦ προσηκουσίου χαρακτήρος τοῦ καὶ τῶν διαλλακτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποφεύγει πᾶσαν ἀνάμειξιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων κρατῶν.

«Ἐφ' ὅσον δὲ οὗτος διττελεῖ ὡς ὑπουργός, οὐδεὶς ἀφ' ὅσους ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις περιέλαβεν εἰς τὸν περικτυδὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ Κ. Σερπιέρη καθ' ὃν τρόπον ὁ μακρότης Πάλεμερστων ὑπὲρ τοῦ Πεκίρικο. Γινώσκω ὅτι πρὸ μικροῦ πολλὰ ἐκτελέσθησαν προσπάθειαι ὅπως ἡ ἰταλικὴ πολιτεὺς ἐντονώτερον ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὁ φρόνιμος ὑπουργός, ὅστις εἶναι ἐνταῦθα καὶ ἐνθερμος φιλέλλην καὶ δίκαιος ἐκτιμητὴς τῶν δυσχερῶν περιστάσεων κατὰ τὴν ἀντιπαράστασιν, ἡ Ἑλλὰς, ἀπηντήσεν εἰς τοὺς φιλοκερδεῖς καὶ βίαιους αὐτοὺς συμβούλους, ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι θὰ καθυποβῇ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἑλεγχον τεχνικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι δὲν θὰ παραμελήσῃ μὲν τῶν συμφερόντων τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων, ἀλλ' ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἔχει ν' ἀσχοληθῇ σήμερον εἰς ἄλλοις ζητήματι, πολὺ σπουδαιότερα τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου. Ἀγνοῶ τίνα ἐρρήθησαν μεταξὺ τοῦ Κ. Βενόστα καὶ τοῦ κ. Κουντουριώτου ὅτι ὅμως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε δῆθεν ἐκ τοῦ προτέρου ὑποσχέσεις περὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ περὶ ἐκβολῶν νόμου, εἶναι γελοιοδύστατον ψεῦδος.

«Ὅσῳς ἀπαντᾷτε εἰς τινὰ τῶν ἐν ἰταλίᾳ γαλλιστὶ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων εἰδήσεις περὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος, ἐπὶ τὸ ἐμφαντικώτερον μάλιστα διατετυπωμένας, ἔχετε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας ὑπολαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κομματικὰ τεχνάσματα. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔτυχεν νὰ ἴδω κατ' ὁδὸν ἕνα τῶν συντακτῶν σπουδαίας ἐφημερίδος τῆς Φλωρεντίας, μέλος τῆς Βουλῆς καὶ ἀγαθὸν φιλέλληνα. «Τί νεώτερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος; (μὲ ἡρώτησε μειδιδῶν). Δὲν γνωρίζω τίποτε (ἀπηντήσας ἐγώ).—Προχθὲς ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐξ Ἀθηνῶν (προσέθηκε) κατ' ἣν ὁ Κ. Κουντουριώτης ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν ὅτι θὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐξορράλῃ αὐτὸς οἰκοθὲν τὸ Λαυριωτικὸν ζήτημα κατὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας» εἰναι ἀληθές τοῦτο;—Δὲν γνωρίζω τίποτε περὶ τοῦτου (ἀπηντήσας ἐγώ) ἀνέγνων ὅμως εἰς τὰς ἑλληνικὰς (!) ἐφημερίδας ὅτι τοιαύτην ὑπόσχεσιν ἔδωκεν ὁ Κ. Κουντουριώτης εἰς τὸν κ. Βενόστα, ὅτι δὲν ὁμολογεῖται ὡς ἐπὶ τὸν κ. Βενόστα, ὅτι δὲν μοι φέρεται παράξενον. Ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ ἰταλικῇ δημοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ὅσον μάλιστα ὁ καλὸς ἀνταποκριτὴς παρακαλεῖ νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἐπιστολὴ τῶν ὡς ἐκ Ἑλλάδος δῆθεν πεμφθεῖσα καὶ οὐχὶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ τὸς ἐὰν θέλῃ ἡ σύνταξις νὰ τὴν καταχωρήσῃ ὡς κύριον ἄρθρον, ὅπερ θὰ ἦτο τὸ καλλίτερον. Ἐνταῦθα δυστυχῶς διεκόπη ἡ διάλειξις. Πιθανὸν νὰ μὴ δημοσιευθῇ ψευδελίγραφος ἢ διατριβὴ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλοντος ἐὰν ὅμως ἀναγνώστῃ.

«Εἰς τινὰ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἐπιστολὴν ἐκ Ῥώμης ἡ ἀλλαγὴν περὶ τοῦ Λαυρίου, περιέχουσιν φαντασιώδεις διπλωματικὰς ἀποκαλύψεις πρὸς ἐνοχοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐνθυμήθητε ὅτι ἡ διατριβὴ εἶναι γνήσιον προῖον Ἀθηναϊκοῦ ἐργαστηρίου. Ἦδη κρίνω περιττὸν πᾶν οἰονδῆποτε σχόλιον. Θεωρῶ ὅμως εὐτύχημα ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνακαλύπτονται τὰ μυστηριώδη ἐλατήρια σκανδαλώδους θορύβου, λίαν ἐντέλως παραχθέντος πρὸς ἐξυπηρέτησιν πατριστακῶν παθῶν».

«Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βιέννης, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μετέβη εἰς Γαστάν, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας. Φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ Γαστάν ἐγένετο λόγος καὶ περὶ Ἀνατολῆς, καὶ ὅτι τὸ αὐτόθι διατυπώθη ὑπὸ τοῦ Βίσαρκ καὶ τοῦ Βάυστ γερμανοαυστριακὸν πρόγραμμα θὰ διανοηθῇ καὶ εἰς τὰ μικρότερα κράτη. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπανακάμπτει εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ Βενετίας, ἔνθα περιμένεται σήμερον, 21 Αὐγούστου.

«Ἀνέγνωμεν εἰς τινὰ αὐστριακὴν ἐφημερίδα ὅτι ἡ εἰς Πετροῦπολιν ἀποδημία τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις πολιτικῶν δῆθεν σκοπόν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπεπειράθη νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ πρόγραμμα «τῶν θιασωτῶν τῆς μεγάλης ἰδέας». Ἡ Ῥωσσία δὲν εὖρε παραλόγους τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὑπέσχετο μάλιστα ὅτι, ἐν εὐθέτω χρόνῳ, θὰ χρηρήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶναι τῷ ὄντι ἀξία βελτίονος τύχης. Συνεβούλευσεν ὅμως τῷ βασιλεὶ τῶν Ἑλλήνων νὰ μὴ ποιήσῃ τί ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδεχόμενον νὰ διεγείρῃ τὴν ὑπόνοιαν τῆς Γ. Πύλης. Κατὰ τὴν Ῥωσσίαν, ἡ Ἑλλὰς τοσούτῳ μάλ' ὀφείλει νὰ θεραπεύσῃ τὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις αὐτῆς, καθ' ὅσον ἐκ τῆς φιλικωτέρας τούτων τροπῆς ἐξήρηται ἡ ἐπίδοσις καὶ μέχρι τινὸς ἡ εἰς τὸ μέλλον πραγματοποίησις τῶν εὐχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ταῦτα ἀναγράφει ἡ αὐστριακὴ ἐφημερίς, ταῦτα δὲ μεταδίδομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Κλειῶς» ὡς ἀπλῶς λεγόμενα, ἅτινα φυσικῶς τῷ λόγῳ χεῖρ' οὐσι ἐπιβεβαιώσεως.

«Ἡ ἐπιστομὴ «Ἐφημερίς τῆς Πετροῦπόλεως» κατεχώρισε μακρὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν ἔνθα παρατηρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι ἐξ ἐνστάσεως ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μεθ' ὅλους αὐτῆς τοὺς ἀγῶνας ὅπως διανοίξῃ ὁδὸν ἄγουσαν εἰς ἐλευθερίαν τινὰ ἐνεργείαν, εἶναι οὐδὲν ἥττον ἡναγκασμένη νὰ ὀπισθοχωρή νῦν μὲν ἀπέναντι τοῦ κράτους τῆς κοινῆς γνώμης, νῦν δὲ ἀπέναντι τῆς ξένης πολιτικῆς. Ὁ ἐπιστολογράφος μνημονεύει ἐν πρώτοις τὸ περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Τρικούπη ζήτημα πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι φιλικώταται» εἴτα δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὸ περὶ ἐκβολῶν τοῦ Λαυρίου, περὶ οὗ ἐπάγει τὰς «Σφόδρα ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ στέρξῃ τὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ δικιτησίμου κρίσεως, ἥτις ὅπως δῆποτε θὰ ἀπετέλει προηγούμενον λίαν μὲν ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνικόν αἶσθημα οὐδαμῶς δὲ ἀρμόζον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς δικαίου». Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ ἡμιεπίσημος ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι «ἡ ἐσωτερικὴ κατὰστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐβελτιώθη παντάπασιν» καὶ ὅτι «ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνεργεῖ ὑποκόπως κατὰ τοῦ ὑπουργείου, διεγείρουσα διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν κοινὴν γνώμην κατ' αὐτοῦ καὶ δημιουργοῦσα ἐν πάσῃ περιπτώσει τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα προσκόμματα, ὥστε νὰ προκαλέσῃ νέαν ὑπουργικὴν κρίσιν».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σὺν θεῷ ὁ τρυγητὸς καὶ ἡ ἀποξήρανσις τοῦ σταφιδόκαρπου ἐπερατώθησαν πάνυ εὐτυχῶς. Ὡς ἐκ τούτου ἔχομεν σταφιδόκαρπον ἀρίστης ποιότητος.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς ἐξομάλυνσιν πυρκαϊᾶς ἐκ τῆς ἑταιρίας τοῦ καμινῆς Διονυσίου Ζακυνθίου ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀναλήψεως, διαδοθέντος καὶ εἰς τὴν συνοικίαν αὐτῆς ἑτέραν δίκαν τοῦ ὁμογενικοῦ Νικολάου Παναγιώτου, ἡμερῆς τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἀντισταμένης συνδρομῆς, ὅτε Β. Στρατὸς μετὰ τῆς Β. χωροφυλακῆς, καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἐνταῦθα σταθμεύοντος πρὸ ἡμερῶν Βασιλείου αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἔστρεξαν ἐπὶ τόπου, καὶ μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ ἀπαραιτήτου δραστηριότητος ἐκθέτες ἀσειδῶς τὴν ζωὴν τῶν εἰς προφανῇ κίνδυνον, καὶ βοηθεῖα τῶν δημοτικῶν ἀντιδῶν κατέσβεσαν τὸ πῦρ ἐμποδίσαντες οὕτω τὴν

εις τας πλησίον οικίας διαδοσίν του εκφράζομεν
θεν την ευγνωμοσύνην μας εις τους αξίους ναύτας
του αυστριακού ατμοπλοίου, και εις τον ένταύθα Β.
Στρατόν μετά των Β. χωροφυλάκων.

—Μη παρασταθέντες εις τας εξετάσεις του Δη-
μοτικού Σχολείου της Βορείου πλευράς, ως και εις
εκείνας των θηλέων, άπλως δε μόνον πληροφορη-
θέντες ότι αυτά απέβησαν κατ' ευχην, περιωρίσθη-
μεν εις τό να ποιήσωμεν την άπλην εκείνην περι-
αυτών μνείαν έν τω προηγουμένω ήμων φύλλω.
Ακολούθως όμως προσαχθείσων των εκθέσεων των
εξεταστικών επιτροπών, έμάθομεν μετ' ευχαρίστη-
σεως ότι έν αυτάς κατεδείχθη ό τελεσφόρος
ζήλος και ή άκρα επιμέλεια των διδασκάλων Κ.
Κ. Νικολάου Δρογγίτου του και διευθύνοντος τό
σχολείου της βορείου πλευράς, εύλαβεστάτου ίε-
ρέως, Ιωάννου Λεονταρίτη, Κυρ' Αγγελικής Πορι-
ώτου διευθυντριάς του σχολείου των θηλέων, και
Κ. Ροζάνδρας Πολίτη. Απονέμομεν θθεν και τοίς
αξιότιμοις τούτοις διδασκάλοις τον όφειλόμενον έ-
παινον.

—Ός φαίνεται εις τας συκοφαντικές έκδρο-
μάς του, έν αίς και μόναις διαπρέπει «ό Λαός»,
ένίοτε άπαντά και πόδας μη θρυνομένους να τον
λακτίσωσι. Κατ' αυτάς έκατηγόρηθη επί συκοφαν-
τίας παρά τε του κ. Αθ. Πατμεζά και Βουρζου-
κίδου ως άποδιδού εις αυτούς συκοφαντικές πρά-
ξεις, παρ' αυτών δθεν πραχθείσας ως δημοσίων
υπαλλήλων, ένω μεταξύ άλλων, καθ' ός αναφέρει
έποχάς, ούτοι δέν διετέλουν εις τας παρ' αυτού
υποδεικνυμένας θέσεις. Άλλ' εις την πλαστικήν
του «Λαού» φαντασίαν και τί δέν επιτρέπεται!

—Εις τον τελωνιακόν κλάδον έγέγοντο αί έξής
μεταβολαί.

•Ο Σπ. Βάλης διορίσθη τελώνης Σπετσών αντί
του άχρι τουδε κ. Σίμου διορισθέντος επιστάτου
της διαμετακομίσεως έν Σύρω. •Ο τελώνης Ζα-
κύνθου κ. Θίμελης μετετέθη εις τό τελωνείον Α-
θηνών αντί του Κ. Αργασάρη μετατεθέντος εις
Κεφαλληνίαν, αντί του Κ. Σωτηροπούλου μετατε-
θέντος εις Ζάκυνθον.

—Ός έκ της εις Ρωσίαν ένσκήψεως της θρο-
νολοιγού χολέρας ή Κυβέρνησις φρονίμως ποιούσα
προέβη εις προφυλακτικά μέτρα ως επιστήσωσι
μέ την προσήκουσαν σπουδαιότητα αναλόγως του
μεγέθους του κινδύνου την προσοχήν των αί επι-
τετραμέναις την εκτέλεσιν των διαταγών της Κυ-
βερνήσεως άρχαι, ή δε Κυβέρνησις πεποιθάμεν ότι
δέν θέλει επαναπαυθί εις μόνην την έκδοσιν των
διαταγών, αλλά θέλει άγρύπνως επιτηρή την ά-
κριβή και αυστηράν αυτών εφαρμογήν.

—Εις τον δήμον της Ιθώμης άνεκαλύφθη λό-
φος δόλοκληρος ήτοι γή σαπωνούχος τεμάχιον έκ
της γής ταύτης πλύνει και καθαρίζει λαμπρότατα
τά ένδύματα οί χωρικοί ιδόντες την ενέργειαν ταύ-
την του χώματος τούτου άθροοι κόπτουσι και ά-
ποταμιεύουσι έξ αυτής, ό κύρ. Νομάρχης λαβών
γνώσιν του πράγματος τούτου έλαβε τά κατάλ-
ληλα μέτρα προς διατήρησιν αυτού μέχρις ού λά-
βη τας δεούσας διαταγάς παρά της κυβερνήσεως.
(Εξέτασις) Εφ. Καλαμών.)

—Έν Παρίσι εις έξεδόθη έσχάτως υπό την επι-
γραφήν «ή Πρωσία έν τη Ανατολή» περιεργον
πολιτικών φυλλάδιον, ούτινος ό άνώυμος συγγρα-
φεύς αποπειράται ν' άποδείξη, ότι μετ' ού πολυ ή
Αγγλία θά πάθη πολυ χείρονα ή όσα έπαθεν ή
Γαλλία υπό της Γερμανίας. •Ο όλεθρος της Αγ-
γλίας είναι αναγκάως προς εκτέλεσιν των σχε-
δίων του Βίσμαρκ όστις φοβείται πάντοτε νέν
τινά άγγλογαλλικήν συμμαχίαν. Έπειδή δε ή Γαλ-
λία δέν είναι δυνατόν να έξολοθρευθί έφ' όσον
διατελεί ισχυρά ή Αγγλία, ό Βίσμαρκ (κατά τον
συγγραφέα του προμνημονευθέντος φυλλάδιου) συν-
τασσάτω συμμαχίαν μετά της Ρωσίας, καθ' ήν
οί μεν Γερμανοί θά εκτείνωσι τό κράτος αυτών μέ-
χρι της Αμερικής και Τερζέστης, οί δε Μοσχοβίται
θά καταλάβωσι την έν τη ένδική άγγλικήν κυριαρ-
χίαν. Η περατώδης αύτη συνθήκη είναι μάλιστα
υπαγεγραμμένη!!

—Προχθές απέβησεν ένταύθα εις των πρώτων
κρησπολών της αγοράς, ή μάλλον ειπείν ό πρώ-
τος αυτών κατά τό χρηματικόν, ό έξ' Αργους
έλκων την καταγωγήν Ιωάννης Βαρίκας, εις ήλι-
κίαν 70 ετών. Η διαθήκη αυτού αναγνώσθεισα
έν τω πρωτοδικείω εξέπληξε τό κοινόν της πρωτεύου-
σης και διήγειρε τον θαυμασμόν πάντων. Άπασαν
αυτού την περιουσίαν συνιστάμενην έκ πολλών χι-
λιάδων δραχμών διέθεσε σχεδόν ύπέρ των φιλαν-
θρωπικών καταστημάτων και εις ιδιώτας φίλους
του, αφού τό έν τρίτον της όλης αυτού περιουσίας
άφησεν εις την μητέρα του, σύμφωνα με τον νό-
μον, περραλλών αυτήν όπως μετά τον θάνατόν

της προσφέρη και αύτη την περιουσίαν εις τό έθνος.
Μεταξύ των άφιερωμάτων αυτού σημειούμεν τά
ουσιωδέστερα.

Εις τό Πανεπιστήμιον άφίνει δραχμάς 250 χι-
λιάδας και άλλας τόσας εις την επιτροπήν του
έθνικού στόλου. 4,000 δραχμάς εις τον δικηγό-
ρον του κ. Αθ. Κατριβάνον, άνά 1000 εις τρεις
άρχιερείς ότινες ήθελον συνοδεύσει την έκφοράν του.
Εις την εκκλησίαν την Ρωσικήν του Νικοδήμου
άφησε ποσόν τι ίνα μνημονεύηται τό όνομά του,
έτι δε διέθεσε ποσά τινα ύπέρ των συγγενών και
των υπηρετών του και ύπέρ τινων άλλων.

Έκτελεστάς της διαθήκης αυτού άφησε τον
Πρύτανην του Πανεπιστημίου, τον πρόεδρον του έ-
θνικού στόλου και τον δικηγόρον του Αθ. Κατρι-
βάνον. Η κυβερνήσις άπένειμε τω μακαρίτη κα-
τά τας τελευταίας στιγμάς της ζωής του, ίνα ή
κηδεία αύτη γενήσεται επισήμως, τό παράστημον του
Σωτήρος. Είθε τό παράδειγμα τούτο να μιμηθώσι
και άλλοι ότινες θησαυρίζοντες άφίνουσι μετά θά-
νατον την περιουσίαν αυτών είτε εις διεφθαρμένους
υίους, είτε και εις συγγενείς άγνώμονας.

Αιώνια ή μνήμη του Ιωάννου Βαρίκα.
(Πρωϊνός Κήρυξ Αθηνών)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Απεβίωσεν έν Αθήναις μετά πολυώδινον ασθε-
νειαν ό υίός του ΜΑΡΚΟΥ Δημήτριος Βότσαρης.
Υπάρχουν όνόματα διά τά όποια πάς έπαινος ή
έγκώμιον είναι περιττά. Η Έλλάς αισθάνεται ότι
ό Δημήτριος Βότσαρης άφίνει κενόν τό όποιον αυ-
τη άδυνατεί επί του παρόντος να άναπληρώσθ. Η
Ζάκυνθος ήτις έν τη νεότητι του Δημητρίου τον
έτήρησεν εις τας άγκάλας της και ήτις, όταν άλ-
λοθι τά άγρια πάθη μαινόμενα έστεροῦσαν τον Βό-
τσαρην των πολιτικών αυτου δικαιωμάτων, άνεκή-
ρυττεν αυτόν πολίτην και δημότην αυτης, ή Ζά-
κυνθος μάλλον ίσως πάσης άλλης έπαρχίας εις την
άπώλειαν του Βότσαρη πενθεί.

Μετά τον πρό ένός μηνός θάνατον της Μα-
ρίας π. Πέτρου Κλάδη παρηκολούθησε ταύτην εις
την αιωνιότητα και ή επίσης σεμνή και αγαθή μι-
κροτέρα άδελφή της Αδαμαντίνη. •Ο Θεός κατατά-
ζει άμφοτέρας μετά των εκλεκτών αυτου, και πα-
ρηγοράει τας άνθρωπίνως άπασπνοσάτους μητέ-
ρα και άδελφόν αυτών.

La vie est un combat dont la palme est aux ciels.
(G. Diderot).

Δέν είχεν ή νύξ της 21.ης Αυγούστου ά-
πλώσει τας ζοφεράς αυτης πτέρυγας, όπόταν
οίμωγαί και δάκρυα επλήρουν την οικίαν του
σεβαστοῦ συμπολίτου ήμων Αντωνίου Μάτε-
ση, καθόσον ή αξιότιμος σύζυγος αυτου, ή ά-
είποτε διακριθείσα διά τε τό μειλίχιον του ή-
θους και την σεμνοπρεπή αυτης συμπεριφο-
ράν, ή ήτσον πικράς επί τεσσαράκοντα έτη
άποκαταστήσασα τας έαυτου πικρίας έν τω ά-
χανεί πελάγει του πολυκυμάντου βίου, απέ-
πτα εις Κύριον, άγρουσα τό 60.ον έτος της
ήλικίας της.

Πρό έτών καταμαστιζομένη ή μακαρίτις
υπό χρονικής των ποδών νόσου, υπέπεσεν εις
τό δξύθηκτον του τανηλεγους θανάτου δρέ-
πανον, κατ' ούδέν μη ίσχυσάντων των μέσων
της επιστήμης. Σκληρά δοκιμασία!

Η Κιάρια Μάτση θυγάτηρ πλουσίας άλ-
λοτε οικογενείας, γεννηθείσα έν Ζακύνθω έ-
τυχε της άγωγής εκείνης ής έτύγχανον τά
της τότε έποχής διακεκριμένα τέκνα, του πα-
τρός αυτης μεγίστην δείξαντος προθυμίαν και
μη φεισθέντος ούδενός κόπου, όπως καταστή-
ση την μεταστάσαν αληθές άγλάισμα της
οίκιας του, προς δε και των γραμμάτων μη
όλιγωρήσασα, άτε δη την τε Έλληνικήν και
Ιταλικήν γλώσσαν πάνυ καλώς ήγνώσκεισιν.

Πλήν καιτοι ούσα ταύτη ή αοιδίμος Κι-
άρα, καιτοι ή ζωή αυτης της έν προέτι άλ-
θιά κευθούσης, έσπρησεν ή της ήθικής και
της προς τον πλησίον αγάπης, επεπρωτο κλη-
νήρης επί πολύν χρόνον να παλαιή εναντι τοι-
ούτου πάθους, όσημέραι επικινδυνώδεστερον χα-
ρακτήρα λαμβάνοντος. Ω πεπρωμένον! Ω τύχη!

Τοιαῦτα cυν αισθήματα έχουσα, δέν ήδύ-
νατο να μη ήναι αξιάγαστος σύζυγος, φι-
λόστοργος μήτηρ, προς τους φίλους ούσα κα-
θαρά ώς τό όνομα αυτης προς, τους νέους

συμβουλευτική, παραμυθητική δε προς τους
γέροντας, διό, ταῦτα πάντα εκτιμώσα ή αξιό-
τιμος οικογένειά της μελανείμων περίστατο τῶ
τάφῳ της, θερμά δάκρυα σπένδουσα επ' αυτης.

Υπό τοιούτων θθεν αισθημάτων περικοσμου-
μένη μέχρι των υστάτων αυτης στιγμών, καθ'
ός απεχαιρέτα ή πολυτήμων τον άλγεινά
στενάζοντα σύζυγον και τά άντάξια έαυτης
τέκνα, εύχομένη αυτοίς την εις την άλλην
ζωήν συνάντησιν, ή ήλαρά φωνή αυτης έφέ-
ρετο ως ούρανία μελωδική ήχώ, άντηχούσα έν
τῶ μέσω των πλέον ζωηροτέρων θρήνων, ά-
ποχωρισμοῦ και άπελπισίας. Ω ματαιότης
των ανθρωπίνων πραγμάτων!

•Ο δυστυχής άνθρωπος διαφοροτρόπως συ-
σκέπτεται και ώσει έμπορος συναλλάττεται
μετά του Θεου, όπόταν αίφνης έρχεται ό θά-
νατος, ή πραγματική αύτη άποσύμβεσις, ήτις
άμα εκτελουμένη εις άλλην δίδει χώραν γέν-
νησιν συνδυασμοῦ έτέρου είδους, διό λίαν εύ-
φυως και ό παρ' άγγλοις διάσημος (Σαϊκσπη-
ρος) τό μάταιον και εφήμερον της υπάρξε-
ως ήμων περιγράφων ήδυνήθη ειπείν ότι «τό
άποτελούν άλλοτε τό σῶμα του Καίσαρος έμ-
φράττει ίσως σήμεραν όπην τινα πεπαλαιωμέ-
νου τοίχου».

Επανερχόμενος τέλος προς την μακαρίτιδα
ένθα ή ρύμη του αισθήματός μου με παρέσυ-
ρεν, εύχηθώμεν, καθόσον πάντες οί έκ του σύν-
εγγυς τας άρετάς αυτης γνωρίσαντες, πάν-
τες πενθοῦσι αυτήν, ίνα ό υψιστος, ό τας
τύχας της ύψηλίου διέπων, δώσθι βάλασμον πα-
ρηγορίας τη τεθλιμμένη οικογενεία, όπως άνε-
χθώσι με Σωκρατικήν όντως άνοχήν τον σκλη-
ρόν αυτης άποχωρισμόν. Υμεις δε οί τας
άρετάς της μεταστάσης άρκούντως εκτιμήσαν-
τες, δεῦτε σύν έμοι επείπωμεν τη άποχωρι-
σθείσῃ τρίς, γαίαν έχοις έλαφράν, ω άείμνηστε.

Έν Ζακύνθῳ τη 22 Αυγούστου 1871.

Φ. Α. Τερτσέτης.

Τηλεγραφήματα.

Παρίσιον, 19/31 Αυγούστου. — Η ένδική
Συνέλευσις έξακολούθησα την κατά παραγράφους
σύζητησιν της προτάσεως του Ριβέ, ένέκρινεν αυ-
τήν έν συνόλῳ διά ψήφων 480 έναντίον 93.

Αύτόθεν, 19/31. — Κατά την λήξιν της
χθές γενομένης συνεδριάσεως ό Quinet προσήγαγεν
επ' όνόματι πολλών συναδέλφων του πρότασιν πε-
ρί διαλύσεως της Συνελεύσεως.

Αύτόθεν, 19/31. — Η τροπολογία του
Δυφώρ ένεχρίθη διά ψήφων 523.

Γαστήν, 19/31. — Σήμερον (21 Αυγού-
στου) άφίκετο ένταύθα ό βασιλεύς των Έλλήνων.

Παρίσιον, 20/1 7θρίου. — Εις τας έ-
παρχίας ένεποιήσε γενικήν ευαρέστησιν ή περι του
Θεός άπόφασις της συνελεύσεως άπασαι σχεδόν αί
κυβερνήσεις απέστειλαν συγκατετήρια τηλεγραφή-
ματα προς τον Θεός.

Αθήναι ώρα 12 λεπτά 10 Μ. 8 7θρίου
Ζάκυνθος » 7 » 40 Η. Μ. 9 »

Νομάρχας και Έπαρχους
του Κράτους.

Κοινοποιώ κατωτέρω τηλεγράφημα της Α.
Μ. του Σεβαστοῦ Βασιλέως προς τον κ. Πρω-
θυπουργόν περί της αίσιας αυτης άφίξεως εις
τους κόλπους της πατρίδος.

Γ. Γραμματεῦς
Γ. Ζηνόπουλος.

« Έν Κερκύρα τη 26 Αυγούστου 1871.

« Παρά την Α. Ε. τον Πρωθυπουργόν κ.
Κουμουνδούρον.

Αθήνας.

« Χθές περί τό μεσονύκτιον έφθάσα εις
« Κέρκυρα. Νηϊώ έαυτόν εύτυχή διότι αί-
« σίως επανήλθον εις την αγαπητήν μου Έλ-
« λάδα ής ή εύημερία είναι μόνος της ψυ-
« χής μου πόθος. Μετ' ού πολυ θά είμαι εις
« την πρωτεύουσαν ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ο υπεύθυνος εκδότης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΣΤΑΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.